No. 2005 Zaterdag 17 Juni 1922. 39ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

HONDENVERORDENING.

(ONTWERP.)

n overweging genomen hebbende, het gewenscht is op nieuw vast stellen eene verordening tot heffing ier belasting op het houden van iden, tevens maatregelen bevatten- om den overlast te keer te gaan, aan de ingezetenen van de kolo- Curaçao wordt veroorzaakt door nden, zich bevindende op de open- re straten en wegen, zoomede op or een ieder toegankelijke particu- re erven.

Heeft, na verkregen goedkeuring den Kolonialen Raad, vastgesteld lerstaande verordening.

Artikel 1.

Er wordt in deze kolonie geheven te belasting op het houden van iden.

Artikel 2.

Belastingplichtig is de alleen wo- ide persoon, die in de kolonie een meer honden houdt, en het hoofd het huisgezin, waarvan een der en in dit geval verkeert.

Als houder van den hond wordt ene aangemerkt, die hem, onder ken titel ook, bezit of onder zijn icht heeft.

Voor denzelfden hond behoeft door schillende houders over hetzelfde astingjaar slechts eenmaal de be- worden betaald.

[illegible]

De belasting bedraagt vijf gulden aars voor elken hond.

Artikel 4.

Het belastingjaar vangt aan met den en Mei.

De belasting is slechts voor de ft verschuldigd voor een hond, die or den houder in de laatste zes anden van het belastingjaar is kregen.

Artikel 5.

De belasting moet door den be- ingplichtige eigener beweging ten vangkantore zonder eenig biljet af wachten, worden voldaan in één nijn vervallende vóór of op den Juni van elk belastingjaar.

Indien de belastingplichtigheid ont- at na dit tijdstip, dan dient zij on- ddellijk in zijn geheel te worden daan.

Artikel 6.

De ontvanger of degene die namens n ontvangt, is verplicht ter zake de betaling der belasting quitan- te geven.

Artikel 7.

Voor elken hond waarvoor belas- is voldaan, wordt door of vanwege plaatselijk hoofd der politie, op zoek van den belastingplichtige steloos een kenteeken uitgereikt. kenteeken wordt jaarlijks door Procureur-Generaal in de maand il vastgesteld.

Tot primo Juli blijft het kenteeken het onmiddellijk voorafgaande geldig.

Artikel 8.

Indien in den loop van den termijn geldigheid het uitgereikte ken- keken is verloren geraakt, kan door vanwege het betrokken plaatselijk ofd der politie op aanvraag van n belastingplichtige, tegen vertoo- g van het bewijs van betaalde lasting en betaling van vijf en twin- cent een nieuw kenteeken worden gereikt. Kan het bewijs van be- lde belasting niet worden overge- rd, dan is deze belasting opnieuw rschuldigd.

Artikel 9.

Het kenteeken moet door den hond idelijk zichtbaar aan den halsband orden gedragen.

Alle honden die op den openbaren weg, alsmede op voor eenieder toe- gankelijk particulier erf worden aan- getroffen zonder van het vereischte kenteeken voorzien te zijn, zijn ter beschikking van de politie en kunnen, indien het noodig wordt geoordeeld, onmiddellijk worden afgemaakt.

Artikel 10.

Houders of beheerders van door het plaatselijk hoofd der politie als gevaarlijk aangewezen honden, zijn verplicht te zorgen dat die dieren niet op de in artikel 9 gemelde plaat- sen los loopen, dan voorzien van een muilkorf of muilband, volgens het model door den Procureur-Generaal vastgesteld.

Zoo de honden op de in artikel 9 gemelde plaatsen worden gevon- den, zonder dien muilkorf of muil- band kunnen zij door de politie wor- den opgevangen en onmiddellijk wor- den afgemaakt.

Artikel 11.

Het is den houders en beheerders van honden verboden deze tusschen tien uur namiddags en vijf uur voor- middags zonder geleide op de in ar- tikel 9 genoemde plaatsen te laten losloopen.

Artikel 12.

Honden, die voorzien zijn van een kenteeken en gedurende de in het vorig artikel bedoelde uren en plaat- sen zonder geleide los loopende wor- den gevonden, worden door de po- litie opgevangen en in bewaring ge- nomen. De opgevangen honden blij- ven eenmaal vierentwintig uren ter beschikking van den rechthebbende en blijven, indien zij binnen dien tijd door deze niet zijn opgevraagd, ter beschikking van de politie.

Artikel 13.

Hij, die een hond houdt, waarvoor overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 5 de belasting niet is betaald, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste twintig gulden.

Hij, die op de in artikel 9 genoem- de plaatsen een hond, die van een muilkorf of muilband moest zijn voor- zien, zonder muilkorf en muilband laat los loopen, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tien gulden.

Hij, die artikel 11 dezer verorde- ning overtreedt, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tien gulden.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 14.

De bewoner van een huis, waarin, of een erf, waarop honden zonder kenteeken in artikel 7 omschreven worden gezien, is, op daartoe gedane vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen belast, verplicht die honden af te geven of te laten afgeven, of uit zijn huis of van zijn erf te verwijderen of te laten verwijderen.

Artikel 15.

Deze verordening kan worden aan- gehaald onder den titel van *„Honden- verordening 1922."*

Artikel 16.

Bij de inwerkingtreding dezer ver- ordening vervalt de verordening van den 31n. October 1901 (P. B. 1902 No. 7), zooals laatstelijk gewijzigd bij de verordening van 22 Augustus 1917 (P. B. 1918 No. 6), en blijven buiten werking alle andere wettelijke rege- lingen op het heffen van een belas- ting op het houden van honden, te- vens maatregelen bevattende om den overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van de kolonie Curaçao wordt veroorzaakt door honden, zich bevindende op de openbare straten en wegen, zoomede op voor een ieder toegankelijke particuliere erven.

Artikel 17.

Deze verordening treedt in werking op den 1sten Mei 1922.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Met de tweeledige strekking van het ontwerp, dat in dit opzicht niet van de bestaande verordening afwijkt, kon- den de afdeelingen zich algemeen vereenigen.

Ad art. 2. Indien het de bedoeling is, dat ook met betrekking tot de honden, waarvan hier sprake is, bezit als volkomen titel geldt, is de toevoe- ging „onder welken titel ook" in het 2de lid overtollig, zoo niet schadelijk.

Gevraagd werd of de uitdrukking „verschillende houders" in het 3de lid zoowel gezamenlijke houders als hou- ders bij opvolging omvat.

Ad art. 3. Eenige leden wenschten een onderscheid gemaakt te zien tus- schen het stadsdistrict en de buiten- districten en wel in dier voege, dat men in het stadsdistrict meer belasting voor een hond zal hebben te betalen dan in de buitendistricten, waar een waakhond soms bepaald noodig kan zijn.

Ad art. 5. Het kan zijn nut hebben in het 1ste lid te bepalen op *welk* ontvangkantoor de hondenbelasting moet worden voldaan, b. v. ten ont- vangkantore op het eiland, waar de houder zijn woonplaats heeft.

[illegible] ken van 30 Juni van elk „jaar" in plaats van 30 Juni van elk „belasting- jaar".

Daar het woord „zij" in het 2de lid niet op belastingplechtigheid, maar op belasting slaat, verdient het de voorkeur ook in het 2de lid het woord „belasting" te herhalen.

Aangezien de belastingplichtigheid op elk oogenblik, dus ook buiten kan- tooruren en op Zon- of feestdagen kan ontstaan en het hier een strafbaar feit betreft, is het woord „onmiddelijk" niet gelukkig gekozen en ware het beter door een andere en nauwkeu- riger uitdrukking te vervangen, waar- door het voor den houder ook moge- lijk wordt te allen tijde aan de hem bij dit artikel opgelegde verplichting te voldoen.

„Zij in zijn (lees haar) geheel". Volgens artikel 4, 2de lid is in de daar bedoelde gevallen de belasting slechts voor de helft verschuldigd. Artikel 5, 2de lid houdt blijkbaar met die bepaling geen rekening door zon- der uitzondering voor te schrijven, dat de belasting in het hier gestelde geval in haar geheel moet worden voldaan.

Ad art. 7. Daar het belastingjaar niet met het kalenderjaar samenvalt, behoorde in het 2de lid niet van het voorafgaande „jaar", doch het vooraf- gaande „belastingjaar" te worden ge- sproken.

Ad art. 8. Gevraagd werd of het woord „verloren" slechts in den zin van kwijt of zoekgeraakt dient te worden opgevat. Zoo ja, dan ware een regeling te treffen voor andere gevallen, waardoor men de beschik- king over het kenteeken verloren heeft of het in zoodanig geschonden toe- stand is geraakt, dat het onbruikbaar is geworden.

Ad artt. 9 en 12. Het werd wen- schelijk geacht ook in art. 9, 2de lid een bepaling op te nemen als in art. 12, waarbij den houder het recht wordt toegekend bedoelden hond op te vorderen. Echter wilde men zoo- wel in het eene als in het andere geval de afgifte niet laten plaats heb- ben dan tegen betaling van een be- paald bedrag, b. v. het dubbele der jaarlijksche belasting. Men meende, dat een dergelijke heffing kan plaats hebben naast een mogelijke boeteop- legging door den rechter.

De uitdrukking „gedurende....... uren en plaatsen" in art. 12 is ken- nelijk onjuist.

Hollandsche Bank voor West-Indie.

Hoofdkantoor: Amsterdam.

Bijkantoren: Caracas.

Curaçao, { Kantoor & Spaarkas „A": Heerenstraat 1. Spaarkas „B": Breedestraat 36, Otrabanda.

Statutair Kapitaal f 5,000,000, waarvan volgestort f 1,000,000.

Rentevergoeding voor Deposito's:

met 1 dag opzegging: 2 %
met 10 dagen opzegging: 2½ %
op langen termijn (minstens 30 dagen opzegging) 4 % per jaar

Cheque-Rekeningen: Rentevergoeding 2%.

BUITENLANDSCHE WISSELS.

1

Ad art. 10. Men zou het op prijs stellen te vernemen wat hier en in art. 11 onder „beheerder" te verstaan is en wel in verband met de ruime omschrijving van „houder" gegeven in art. 2. Terloops zij hier aangemerkt dat in art. 12 sprake is van „recht- hebbende".

Artikel 10, gesanctionneerd door art. 13, 2de lid, legt den houder de verplichting op te zorgen, dat de hierin bedoelde honden niet op in de art. 9 gemelde plaatsen *los* loopen, dan voorzien van een muilkorf of een muilband.

Indien een dergelijke gevaarlijke hond zonder muilband of muilkorf over straat loopt, doch aan een lei- band gevoerd wordt, is het feit blijk- baar niet verboden en ook niet straf- baar, terwijl er toch tamelijk veel ge- vaar is.

Ad art. 11. Waar deze verordening ook den overlast door honden ver- oorzaakt beoogt te keer te gaan, en het publiek veel hinder ondervindt van op straat vechtende en stoeiende hon- den, wilde men vrij algemeen dit ar- tikel uitbreiden en voorgeschreven zien, dat honden niet enkel tusschen 10 uur namiddags en vijf uur voor- middags, doch steeds niet anders dan aan een leiband op de in art. 9 ge- noemde plaatsen mogen loopen.

Dit artikel kan dan aangevuld wor- den met een bepaling, dat losloopende honden, ofschoon van een kenteeken voorzien en niet gevaarlijk, door de politie kunnen worden opgevangen, behoudens evenwel de bevoegdheid van den houder om den hond tegen betaling, als bovenbedoeld, terug te vorderen.

Ad art. 13. Zie het aangestipte on- der art. 10.

Ad art. 14. Aangezien de aanhef van dit artikel luidt: „De bewoner van een huis, waarin of een erf, waar- op", heeft dit artikel slechts betrek- king op bewoonde huizen en bewoon- de erven. Honden zonder kenteeken zich bevindende op *onbewoonde* erven hoeven volgens dit artikel niet afge- geven te worden, daar op niemand een zoodanige verplichting is opge- legd.

Het woord „overtreding" heeft in onze wetgeving een beperkte en spe- cifieke beteekenis. De uitdrukking „ambtenaren met het opsporen van overtredingen belast" wordt daarom minder juist geacht.

Ad art. 16. In de algemeene poli- tiekeur 1917 komen ook bepalingen voor tegen honden, die door blaffen, huilen of janken overlast veroorzaken. Zie art. 36).

Is het de bedoeling die bepalin- [illegible] ontwerp ook te doen vervallen?

Ad art. 17. Nu de hierin aangege- ven datum reeds verstreken is, zal dit artikel eenige wijziging dienen te on- dergaan.

Ofschoon doortrekkende vreemde- lingen wellicht niet kunnen geacht worden volgens art. 2 in de kolonie een hond te houden werd het toch raadzaam geacht in dit ontwerp een regeling op te nemen betreffende hon- den, door zoodanige reizigers met zich aan wal medegenomen.

Zuid-Afrikaansche Brieven

VAN DEN ZEEREERW. PATER

J. B. GIJLSWIJK.

IN EN OM KAAPSTAD.

Het was gedurende de maand Januari in de oudste stad van Zuid Afrika, de maand der vacantie, van uitspan- ning en spotwedstrijden. Al de scho- len en internaten in geheel de „Union" (Kaapkolonie, Natal, Oranje Vrijstaat en Transvaal) zijn dan gesloten, en de jeugd verspreidt zich naar alle steden en ook naar het platte land. Laat de beurs het toe, en dit is gewoon- lijk het geval, want men spaart het geheele jaar voor de vrije dagen, dan gaat men naar een badplaats. Een van die vele gelegenheden langs de zuidkust is de badplaats Muizenberg. Wat de Engelschen van dien naam maken is vermakelijk te hooren, maar niet gemakkelijk weer te geven. Mui- zenberg, een plaatstje op het schier- eiland, ligt langs den lijn, die van Kaapstad naar het Zuiden tot Simons- town loopt. Het is een plaatsje in opkomst.

De laatste dertig jaar, zoo vertel- len ouden van dagen, is het verba- zend vooruitgegaan. Het strekt zich uit in gebogen lijn langs het zeestrand. Want veel plaats is er niet tusschen strand en de uitloopers van den eeu- wigen Tafelberg. Daarom hangen de meeste badhotels aan de rotsen der bergen, het eene al hooger en fraaier dan het andere. De trein loopt over de rotsen vlak langs de zee; van uit de trein ziet men jong en oud zich verlustigen in het zilte nat van den Indischen en Atlantischen Oceaan. Hier is het water van 10° tot 12° hooger dan dat aan het Westen van het schiereiland, zoodat men van de

baden het geheele jaar door gebruik kan maken.

In dit lustoord wees men mij op de vrij eenvoudige villa, waar de voor Afrika zoo invloedrijke Rhodes den dood inging. En de rijke biblioteek heeft men aan Carnegie te danken. Ik hoop, dat de losse geest, onder de badgasten merkbaar, niet aan die boekverzameling te wijten is.

Doorkruist men het schiereiland per auto, en dit is zeer geriefelijk, daar alle wegen in uitstekenden staat verkeeren, dan geniet men behalve van zeeschoon ook nog van de grillige bergen en rotspartijen, veelal begroeid met heerlijk groene dennen.

Bij mijn onvrijwillig oponthoud van drie dagen, — de stoomboot kwam maar niet om mij verder langs de Zuidkust te voeren, — bood mij een goede vriend aan om al het schoone der omliggende plaatsen per auto te bezichtigen. En toch, ik dacht reeds vrijwel vertrouwd te zijn met de bekoorlijkste plekjes. Meer dan twee weken vertoefde ik te Wijnberg ten oosten van den Tafelberg, het paradijs van den Kaap genoemd. Na mijn dagtaak maakte ik tot gewoonte om des avonds een lange wandeling te ondernemen. Dan leidde mijn weg door de oer-oude bosschen, langs de overlommerde lanen-zonder-eind, aldoor oploopend, totdat ik mij bevond op een der ruggen, alweer van den Tafelberg, van waaraf mijn oog nimmer genoeg kreeg van de in de diepte liggende panorama's. Nimmer vergeet ik het landschap „Constantia", rustig in een wijd dal uitgelegd, waar het goud der bevolking hangt aan den sierlijken wijnstok. Het land van belofte!

En als een reus onder de kleinere landhuizen, springt het „Groot Constantia" het eerst in 't oog. Gebouwd door den oud-gouverneur van de Kaapkolonie, Van der Stel, in 1685, en genoemd naar zijn vrouw Constantia, ligt het daar als bewaarder van den oud-hollandschen bouwstijl en spreekt boekdeelen van hollandschen durf en ondernemingsgeest.

Maar we zouden per auto gaan. We tuffen en slingeren langs heuvelen en dalen, door de landelijke dorpjes, elk met zijn eigen schoonheid. Dan wisselde het groen der bergen en valleien af met het blauwgroen der zee; dan toonden hooge berg-plateau's hun witte zandkruinen, alsof de zee eerst gisteren die kruinen had afgespoeld. De plaatsjes, noemt ze stadjes, hier en daar langs de bergen naar beneden glooiend of de inhammen der zee duidelijker afbakenend, zijn vrij talrijk. De meest bekende en gezochtste zijn na Muizenberg, St. James, Kalkbaai, Tishhoek (zie hoe de Engelschen onze hollandsche woorden misbruiken), Glencaris en Simon's town. Tot zoover gaat de trein, maar onze auto trotseert alle bergen en rotsgevaarten van het achterland. We hadden grootsche plannen: onze route ging almaar door naar het Zuiden en we waren niet van plan eerder te stoppen dan gedwongen, bij gebrek aan land. We toerden naar een uiterste punt van het schiereiland: Cape point of Kaap de Goede Hoop.

De weg naar den Kaap is breed en hard, uitstekend voor autotochten. Sinds het auto-vervoer algemeen werd in Zuid-Afrika, zijn de wegen verbreed en „gemacadamiseerd". We zaten dus zeer gemakkelijk in onzen wagen. En dit is niet te onderschatten bij een tocht van 42 mijl heen en evenveel terug. Na het doorkruisen van de laatste stad „Simon's town" hadden we nog ongeveer 8 mijl af te leggen naar Kaappunt. Langs de hooge rotsen steil-opgaande uit de blauwgroene zee, heeft het menschelijk vernuft een heirbaan aangelegd, die om zijn kronkelingen en menigvuldige hoeken wel ietwat onveilig is, maar tevens natuurschoonheid te genieten geeft, die eenig is in de wereld, zooals misschien geen afrikaansche vriend zich herhaaldelijk uitte. Dan snorden we door een vallei en zagen van verre een lichte streep langs de bergruggen, die ons reeds toonde waar we weldra zouden komen om dan van de hoogte neer te zien in de vlakte, die ons zoo lang toescheen en nu slechts een stip is tusschen hooge bergwanden. Niets deed vermoeden dat 't schiereiland steeds in breedte afnam: soms was de zee links en dan weer rechts te zien; nimmer aan beide kanten tegelijk. De plantengroei werd echter schaarscher. De lieve kleine bloempjes als een oneindig bed van geel, paarsch en rood over en langs de woeste rotsblokken uitgroeiend, werden dunner om plaats te maken voor allerlei cactus soorten, welke echter met hun gele bloemen volmaakt pasten bij dit kleurenconcert. De struiken van mij onbekende gewassen stonden er niet zoo goed voor als die in het binnenland: zij waren dun en hier en daar dor en droog. Dit alles sprak van den scherpen zeewind, welke het schoonste wat de aarde geeft verdort en verschroeit. De uiterste punt kan dus niet ver meer af zijn. En inderdaad! Na een cirkel om een hoogen bergtop zagen we hoog voor ons de witte vuurtoren, geplant op den laatsten rots van het schiereiland. Een lange steile weg leidde naar boven. We stapten den auto uit om te voet onzen weg opwaarts te vervolgen. Voor wilde dieren behoeft men in deze eenzame bergen niet bang te zijn. Ze zijn allen uitgegroeid of naar het noorden voortgedreven. Alleen de slangen en apen zijn aan de klopjachten ontkomen. De apen komen bij voorkeur bij avond uit hun schuilhoeken; de slangen genieten meer van het warme zonnelicht. Op de warmste uren van den dag liggen ze behaaglijk en stil in het heete zand te koesteren. Gelukkig dat die schadelijke en gevreesde serpenten over het algemeen slechts verdedigend en niet aanvallend optreden. We zagen er een, die voor ons verdween in het lage hout. Na een half uur klimmen stonden we te schouwen in de groote zee, die voor ons lag, op de Zuidelijkste punt van het schiereiland: Kaap de Goede Hoop, of Cabo de Bona Esperanza, door den koning van Spanje zóo benaamd, daar deze Kaap als een veilige baken den weg wees naar de rijke Oost-Indiën. Maar zou men den Kaap willen benamen zonder begeestering voor de waardevolle specerijen van het Oosten, dan verdiende het beter den vroegeren naam, door de Portugeezen gegeven, nl. dien van „Cabo tormentoso". Zoozeer was hij de schrik voor de zeevaarders. De ontmoeting van de Indische en Atlantische oceaan, die twee groote krachten, gaat gewoonlijk gepaard met een sterke machtsontplooiing. Den mistdag echter, waarop ik tegen den witten muur van den vuurtoren geleund stond, wiegden beide oceanen statig en kalm elkander tegen. De daar altijd sterke wind was gaan liggen en als groote bijzonderheid zeide men mij, dat men alleen dezen middag zijn cigaret kon aansteken. Wat er van zij, het weer was prachtig, en ongestoord kon de verbeelding werken bij een niet alledaagsch gevoel, staande op de laatste meters gronds van het groote, mooie tooverachtige Afrika. Deze punt is echter met de Zuidelijkste landtong naar het Zuiden, bekend onder den naam van „Cabo d'Agulhas", den Kaap der naalden, waar de compas zonder afwijking recht naar het noorden blijft wijzen.

Zuidelijker dan deze steekt geen enkele landtong meer in zee. Ten westen van den Kaap verheft zich het Robben-eiland, waar de wonderbare zeehonden of zeerobben in menigte gevonden worden. Nog zijn ze daar, maar het eiland is nu meer bekend om het gesticht der melaatschen, waar honderden van de maatschappij zijn afgesneden.

EL TRABAJO DURO ES IMPOSIBLE

COMO puede el hombre cumplir con su trabajo si al enderezarse o agacharse siente fuertes dolores?

El se ve obligado a trabajar lentamente por el mal estado de su salud. Su estado es alarmante porque aquellos violentos dolores son causados por el exceso de ácido úrico en la sangre y que los riñones no pueden eliminar.

La negligencia en atender estos síntomas es la causa frecuente de la inflamación de los riñones y de la vejiga, de la formación de arenillas y piedras, de la obstrucción de las vias urinarias, del reumatismo y otros males, algunos de ellos incurables.

Las Píldoras de Foster Para Los Riñones hacen desaparecer aquellos síntomas y las personas que sepan estimar su salud deben recurrir a ellas.

Una vida sencilla e higiénica, libre de trabajos excesivos y de costumbres malsanas mantienen el organismo libre del ácido úrico. El ejercicio en las mañanas excita la circulación de la sangre y disminuye el trabajo de los riñones.

Cuando se necesite una medicina para los riñones, recúrrase a las *Píldoras de Foster*. Ellas actuan directamente sobre los riñones y la vejiga haciendo desaparecer los síntomas de enfermedad de estos órganos y no afectan el hígado, ni el estómago ni los intestinos.

Miles de personas que han sufrido de los riñones deben la salud y bienestar de que disfrutan hoy a las *Píldoras de Foster*.

De venta en todas las boticas. Solicite nuestro folleto sobre las enfermedades renales y se lo enviaremos absolutamente gratis.

(5) FOSTER-McCLELLAN CO. BUFFALO, N. Y., E. U. A.

Op mijn weg terug naar Kaapstad zal ik u niet meer voeren.

Moge deze vlugge krabbels u een onvolmaakt idee gegeven hebben van het schoone schiereiland, dat nog slechts het voorportaal is van het vroegere, Donkere Afrika.

CORRESPONDENTIE.

Aruba, den 12 Juni 1922.

Geachte Heer Redacteur.

De laatste vier dagen van verleden week hebben wij ons vrij gegeven en voor een groot deel onze dagelijksche bezigheden genegeerd om onze hooge gasten te attendeeren.

Over den indruk in het algemeen die Z. Exc. de Gouverneur van ons eiland mede neemt kan ik alsnog niet spreken, deze is mij nog niet ter oore gekomen en wil mij dus bepalen tot den indruk, die Z. Exc. bij ons gemaakt heeft.

De persoon van den Gouverneur is vriendelijk en innemend bevonden. De Gouverneur was toegankelijk en belangstellend op de audientiën voor al de aansprekers en met een hoffelijke hartelijkheid op de receptie, doch de natuurlijke vriendelijkheid van Mevrouw Brantjes, die den Gouverneur bij al zijne inspectie-bezoeken vergezelde, hare ongekunstelde, doch zuiver democratische manieren, die eenieder bewonderde, heeft in niet geringe mate bijgedragen tot den hartelijken indruk, die Z. Ex. achterlaat bij de persoonlijkheden der ingezetenen van Aruba.

Dat echter een goed deel der notabelen van dit eiland (niet mee tellende de daartoe moreel aangewezen ondergeschikte ambtenaren) door zekere gecreëerde plaatselijke aangelegenheden van de betrekking met den Gouverneur uitgeschakeld zijn geworden en dus van deze voor hen niet presteerende gelegenheid geen gebruik konden maken om Z. Ex. persoonlijke toewijdingen te richten als hoort te zijn, en zooals in hunne bedoeling lag, betreuren zij principieel en willen hopen, dat de omstandigheden voor een toekomende gelegenheid anders zullen wezen.

Onze precaire economische toestand werd Z. Ex. feitelijk voorgelegd en Z. Ex. had ook ingezien dat de Aloëhouders die *uitsluitend* op die cultuur aangewezen zijn ten opzichte van de lage vigeerende marktprijzen, terwijl de kosten van het bedrijf lang nog niet genormaliseerd zijn, zelfs in „armoede" zullen vervallen wanneer er geen redding opdaagt.

Een voorstel om de oogst van dit jaar op te koopen en aan te houden werd van de hand gewezen, Z. Ex. zeide geen geld beschikbaar te hebben. Dat Z. Ex. geen groote beloften gedaan heeft willen wij wel toeschrijven aan de heerschende financiëele moeilijkheden en willen hopen, dat het veel belovend initiatief van Z. Ex. om Aloë hier zelf uit de productie te trekken, bevredigende resultaten zullen opleveren en groot voordeel teweeg zal brengen naar de verwachting van den Gouverneur en als wij door Z. Ex. voorgelicht zijn geworden.

Van de werkende klasse op dit eiland hebben de visschers het voorrecht gehad een speciale audientie van ZExc. te verkrijgen, verheven door de aanwezigheid van Mevrouw Brantjes op den steiger „Forti abau" waar ZExc. een goede wijle vertoefde en de visschers geduldig aanhoorde die voorgedragen werden door den huurder, belanghebbende in de visscherij zaken op dit eiland.

De visschers hebben den Gouverneur op hunne eenvoudige manieren hun welkomstgroet daadwerkelijk betuigd; zij hebben het terrein Forti-abau met wit zand en wilde bloemen bestrooid en verschenen bij massa in hun extra-pakken. Hun werden verscheidene kleine toezeggingen gedaan, die zij al reeds als schulden hebben opgesomd en op de gelegenheid wachten om zich tot den Gezaghebber te wenden voor nakoming.

„Voor hen heeft er nooit zoo'n goede Gouverneur bestaan—" zij hadden immers voorhenen nooit de gelegenheid den gouverneur aan te spreken en vooral op dergelijke eenvoudige en vertrouwelijke wijze.

Naar wij vernemen, was Mr Prakken bezig uit te pluizen, waar en op welke wijze tot bezuiniging kan worden geraakt door inkrimping van personeel.

Waar er thans geen mogelijkheid bestaat door de huidige drukkende omstandigheden om uitbreiding of opheffing van belasting op dit eiland te leggen, juichen wij ten zeerste toe het verstandig inzicht van Mr. Prakken om afgezien van belasting-vermeerdering, evenwicht te betrachten door vermindering van uitgaven.

Wij onderstrepen met onze instemming overal waar Mr. Prakken (naar men ons inlicht) de posten getoetst heeft naar inkrimping en kunnen daarbij nog meer overbodigheid van personeel aanwijzen, als ook waar administratie-kosten gesnoeid kunnen worden.

De schrik den belastingbetalers in 't lijf gejaagd door de aanwezigheid van Mr. Prakken op dit eiland, schijnt in een gerustelling te zijn ontaard, nu men hoorde, dat Mr. Prakken gunstiger verhouding bewerkt door afschaffing van onnoodige uitgaven en zonder verhooging van het belastingpeil.

Tot zoover wordt de komst van Mr. Prakken dezen keer bij de belasting-betalers aangezien als een verzoenings bezoek.

Dankend hoogachtend

Een opmerker van Aruba.

Om niet tweemaal hetzelfde te zeggen, laat de *redactie* een correspondentie van Aruba over het bezoek van Gouverneur BRANTJES achterwege, brengt alleen naar voren de Gala-Uitvoering in den St. Dominicuskring en wenscht nog iets meer te zeggen over de conferentie van den Gouverneur omtrent.

ALOÏNEBEREIDING.

ALOË is het ingedampte sap uit aloëbladeren gelekt, tot hars verdikt door kooken.

ALOÏNE is een wit poeder langs chemischen weg uit aloëhars verkregen ten dienst der Pharmacie.

Daartoe moest tot dusverre de verdikte aloë opnieuw worden opgelost, dus opnieuw gekookt.

Op Curaçao werd echter een nieuwe wijze van aloïnebereiding uitgevonden, waardoor dit poeder direct uit de aloë kan worden verkregen, zonder het sap eerst te kooken en door indamping te verdikken.

Deze nieuwe uitvinding bestaat in het persen van het uitgelekte sap, waardoor aloë-extract wordt verkregen zonder kooken.

In plaats van gekookt wordt het sap op het veld zelf geperst. Een kleine handpers komt in de plaats der kookovens, geen houtkap, geen verzending in groot volumen is meer noodig, maar in potten en flesschen, wat vervoer en vracht veel goedkooper maakt en de aloëcultuur dus meer winstgevend.

Het sap, dat onder het persen wegvloeit, wordt afzonderlijk opgevangen en verzameld; ook dat sap heeft nog goede handelswaarde na een kleine bereiding te hebben ondergaan.

Na persing houdt men dus dit verzamelde sap over en een vaste koek aloë-extract, die onmiddelijk in den Handel kan gebracht worden.

Alleen moet die aloëkoek nog een afzonderlijke bereiding ondergaan, als men er driemaal waardevoller poeder aloïne uit wil bereiden.

Een aloïnefabriek op Curaçao zou de aloëcultuur op onze eilanden ten zeerste bevorderen, omdat die cultuur dan veel meer loonend zou worden.

INGEZONDEN.

Minne practijken.

Curaçao staat in het teeken van den voetbal. Zondag op Zondag, viert het bruine monster hoogtij; steeds trekken drommen kijk- en schreeuwlustigen alsook vele sportliefhebbers naar „Mundo Nobo" teneinde de wedstrijden bij te wonen, welke daar worden gespeeld tusschen Sparta en Juliana.

Vanwaar deze verhoogde activiteit?

Wel! het gaat er hier om, de gelukkige bezitter te worden van den zilveren voetbal, welke door de Directie van het Theater „Americano" is uitgeloofd tusschen genoemde clubs.

Deze prijs werd uitgeloofd op een tijdstip waarop Juliana nagenoeg was afgeschreven, daar van haar eerste elftal niet minder dan 5 spelers naar Holland waren opgezonden. Sparta was dus bijna zeker van de overwinning.

Doch vrouw Fortuna was daar en zond de sterk gehavende kampioenen versterking door bij het laatst hier aangekomen detachement wat spelers te zenden t. w. 3 man die geen vreemden waren tusschen de krijtlijnen; de rest werd aangevuld uit het tweede elftal.

De uitnoodiging werd aangenomen en Juliana verscheen tegenover het volledige Sparta; als scheidsrechter was aangezocht voor deze wedstrijden de heer Geerlings, welke deze functie aanvaardde en de leiding op zich nam.

Dit was een der voorwaarden, voor deze wedstrijden vastgesteld en door beide clubs aanvaard.

Het bleek reeds bij den eersten wedstrijd, dat Juliana geen plan had zich te laten inzouten, er werd „gespeeld" en vooral de verdediging had niet geleden en gaf geen kamp; de voorhoede was nog wat zwak, doelpunten bleef uit en de eerste wedstrijd eindigde 0-0.

Bij den tweeden wedstrijd verschenen 2 scheidsrechters op het terrein, de heeren Geerlings en ? ? (onleesbaar, *redactie*) eerstgenoemde werd zonder opgaaf van redenen afgedankt (een zeer unfaire behandeling t. 2 h.) en de ander nam de leiding.

Spoedig zou blijken wat de bedoeling hiervan was; het spel was nauwelijks aan den gang, een bal opgebracht door Sparta liep uit, de back hield af en . . . . de scheidsrechter wees naar het beruchte punt. Groote consternatie in Julianakamp, verbazing bij het publiek; de Julianakeeper verliet zijn heiligdom om aldus zwijgend te protesteeren, 'n critiek moment, doch eenige Spartanen, waarschijnlijk nog eenig sportidee bezittend, stelden de „reveree" in het ongelijk en deze besloot dan maar „uit" te geven. Alleen deze beslissing is m. i. voldoende om de capaciteiten van dezen arbiter aan te toonen.

Over het verloop van dezen wedstrijd kunnen we kort zijn. Elk toeschouwer die maar een ideetje van het spel kende moest zich staan ergeren, hoe daar het mooie voetbalspel werd verkracht en zulks door totale onbekendheid der spelregels van een persoon welke zich als scheidsrechter opwierp. Er werd gefloten zonder reden, was er reden, werd er weer niet gefloten.

Een deel der spelers (welke zullen wij maar buiten beschouwing laten) van straffeloosheid verzekerd, deden het spel ontaarden in een soort „rugby."

De scheidsrechter, waarschijnlijk overtuigd, dat hij wel wat goed te maken had bij Juliana, gaf deze ook een „penalty" te nemen en alweer ongemotiveerd; de Julianaspeler Mantingh trapte deze met opzet naast, hiermee tevens een voorbeeld gevende van fair spel. Het einde kwam met 1—0 voor Juliana.

Nu Zondag j.l. de beslissende wedstrijd. Men had zich verzekerd van de medewerking van een scheidsrechter, die zijn sporen verdiend had op dit gebied, zou men denken, doch neen, deze bekwame leider had nooit eerder gefloten en greep dezen, toch zoo belangrijken wedstrijd aan, om het te gaan leeren.

Sparta speelde de eerste helft met den zeer sterken wind in den rug, bracht goed op, en Hendriks had druk werk, wat hij op zijn bekende wijze verrichte; plotseling een prachtig schot van de linkerwing en Sparta had de leiding.

Een tweede doelpunt werd geannuleerd wegens buitenspel, verschillende aanvallen over en weer werden gekeerd en de speelhelft was verstreken. Doch de scheidsrechter vond deze voorsprong misschien wat klein en liet nog wat doorspelen 2, 3, 4, minuten, eindelijk een worsteling voor Julianadoel. Hendriks werkte weg en ontving *daarna* van een der Spartanen een „smerige" trap welke hem buiten gevecht stelde.

De scheidsrechter wist niet beter te doen dan maar een extra-goaltje te geven, wat dankbaar door Sparta werd geaccepteerd.

Juliana verliet na deze beslissing het veld, dezen wedstrijd gewonnen gevend, machteloos staande tegen dergelijke schunnige praktijken, welke elk sportman tegen den borst moeten stuiten. De opzet was te doorzichtig, ze konden zich in deze niet vergissen, Sparta had zich tot devies gekozen „Het doel heiligt de middelen".

Er zijn gelukkig weinig clubs, welke op een zoodanige wijze verkregen lauweren zouden durven en kunnen wijzen, want zooiets is een kaakslag in het aangezicht van alle sportamateurs.

Nu nog een ding: waarom dat geknoei met de scheidsrechters, heeft de heer Geerlings niet voldaan? Waren er in dit geval geen menschen te vinden, die al jarenlang voor alle clubs hadden gefloten en tot elks tevredenheid de wedstrijden tot een goed einde wisten te brengen?

Waren ze plotseling allen partijdig geworden, of moeten we hier denken aan het spreekwoord: Zoo de waard is, vertrouwt hij zijn gasten?

Is dit wantrouwen de dank voor de jarenlange belanglooze opoffering, welke de Cur. reverees zich ter wille van de sport hadden getroost?

Het is dun. Moet er dan rekenschap gehouden worden met de opvatting van een publiek, geen speelkennis hoegenaamd bezittend, dat alleen komt om Sparta te zien winnen, zonder te vragen hoe.

De sport staat hier nog op een bizonder laag peil. Sparta heeft zich, God weet hoe, verzekerd van den aanhang van het laagstaande gedeelte van het publiek; elke tegenstander welke tegen haar in het krijt treedt,

wordt bij voorbaat uitgejouwd, komt een niet-Sparta speler te vallen, dan gaat er een kanibaalsgejuich op, schiet een speler naast of over, hij wordt uit gejouwd. Het moet een zeer ondankbaar werk zijn, om tegen een dergelijke club te spelen en het moet beslist zeer deprimeerend werken, op het gemoed en de sportiviteit der spelers.

Vergeet niet Sparta, dat wanneer gij spelers uitnoodigt, gij gastheer zijt en verplichtingen tegen Uw gasten hebt; omgekeerd, zijt ge gast, dan moet ge U als zoodanig gedragen; in beide gevallen zijt gij verantwoordelijk voor het publiek dat voor U en met U komt, dit is een „sportplicht" welke gij hebt te vervullen.

Kan dit euvel niet worden weggenomen dan ware het beter dat geen der andere clubs meer tegen U speelde, wat ook weer jammer zou zijn, daar Sparta (het moet mij van het hart) een der beste teams in het veld zendt, welke op Curaçao te vinden zijn.

Maar sport moet verbroederen en niet wat hier het geval is, haat zaaien.

U, mijnheer de Redacteur, bij voorbaat dankend voor de verleende plaatsruimte voor dit wel wat lang dradig vertoog, verblijf ik hoogachtend

H. Veerkamp.
Serg't.

Naschrift van de Redactie:

Daar we persoonlijk niet zijn tegenwoordig geweest bij de wedstrijden, laten we de beoordeeling daarvan geheel voor de verantwoordelijkheid van den inzender.

Voor de zooveelste maal zou dan weer bewezen zijn, dat het competitiesysteem uit den booze is.

Speelt voetbal, maar strijdt niet!

Wanneer vergadert de Curaçaosche Voetbalbond? Laten de Heeren nu eens voorloopig vriendschappelijk samenspel uitschrijven, maar alle wedstrijden onverbiddelijk schrappen van het program.

Berichten uit de Kolonie.

Welkom.

Maandagmiddag tegen drieën keerde Z. Exc. de Gouverneur per *Atlas* van zijn inspectie naar Aruba terug.

* * *

Dinsdagmorgen kwam Z. D. H. Mgr. M. G. Vuylsteke, Apostolisch Vicaris van Curaçao, per *Ligia* terug van een vormreis naar Bonaire.

* * *

Hedenmorgen is Hr. Ms. Zeeland onze haven binnen gevallen.

Wij heeten Commandant, Officieren en manschappen hartelijk welkom in de Kolonie.

Een nieuw Blad.

Op St. Martin heeft op 1 Juni ll. het licht gezien *The Windward Islands Times* een maandblad, uitgegeven door Rev. *C. Mcl. Darrell.*

Wij heeten onzen collega hartelijk welkom en wenschen hem een lang en vruchtbaar leven toe. De Bovenwinden kunnen wel een extra-pleitbezorger velen.

Het Nieuwe Orgel.

De Cathedraal was Dinsdagavond gevuld met belangstellende geloovigen, allen zeer verlangend het nieuwe orgel eens te hooren. Niet zoodra had Z. D. H. Mgr. Vuylsteke het ingewijd, of de Eerw. frater Candidus improviseerde een feestjubel, welke geheel de groote kerk vulde met zijn krachtig geschal om plotseling lispelend zacht te ruischen in hemelsche melodie en weer aan te zwellen tot een vol machtig geluid, rijk van klank, mild van toon, zich breed verspreidend in de ruimte.

Intusschen was Monseigneur met zijn assistenten van het zangkoor teruggekeerd en hield staande in het midden van het Priesterkoor een korte toespraak om Pastoor en Parochie geluk te wenschen met dit kostbaar kerksieraad. Op initiatief van Pastoor Gijlswijk bezit de Cathedraal nu een mooie, zware klok en een prachtorgel, zooals er geen tweede in de Kolonie te vinden is. Pastoor Gijlswijk heeft hiermede voldaan aan het verlangen der Geloovigen, die den luister van 's Heeren Huis beminnen en ook voor den uiterlijken glans van Gods eeredienst veel voelen. Het orgel zingt den Heer lof in naam der Geloovigen, het orgel helpt den Priester de kerkelijke plechtigheden verhoogen, het orgel stemt de Geloovigen tot feestvreugde, of helpt hen in ure van rouw hun droefheid dragen door de menschelijke gevoelens te vertolken en hooger wijding te geven.

De uitgaven voor zulk een kostbaar kunstwerk zijn niet gering, daarom sprak Z. D. H. de hoop uit, dat allen naar vermogen zouden bijdragen in de hooge onkosten, dan zou het orgel hun orgel zijn, dat de heele parochie aan haar Kerk en Priesters ten geschenke biedt.

Onder het plechtig Lof, dat nu volgde, kwam de hooge waarde van een goed orgel nog meer tot haar recht.

Het vergemakkelijkt den zang en schenkt er meer glans en kleur aan. Het was alsof men een ander Koor hoorde en toch waren het dezelfde Heeren Zangers, die echter heel erg met het nieuwe orgel zijn ingenomen en nu nog meer hun best zullen doen om mooi te zingen.

Na het Lof ging Monseigneur en de Geestelijkheid zitten en had er een orgelbespeling plaats.

De Organist, de Heer J. Palm speelde

1 *Marche Grand Choeur* van Alex. Guilmant
2 *Marche Pontificale* van M. van 't Kruis werd daarna gespeeld door den Eerw. frater M. Candidus
3 *Adagio* van *V. Goller* door den Heer Palm
4 Postludium van *A. H. Amory* (Eerw fr. Candidus)

De Samenstelling van het Orgel.

Het is vervaardigd door de firma L. Ypma & Co, te Alkmaar, volgens rein-pneumatisch transmissie-systeem. Het heeft twee klavieren of manualen van 56 toetsen en vrij pedaal van 30 toetsen.

De dispositie is als volgt:

Manuaal I.		Manual II.	
1. Prestant	8'	8. Viool-Prestant	8'
2. Bourdon	16'	9. Viola di Gamba	8'
3. Flûte Harmoniq	8'	10. Voix Céleste	8'
4. Octaaf	4'	11. Flûte Octaviante	4'
5. Holpijp	8'	12. Nachthoorn	8'
6. Donblette	2'	13. Piccolo	2'
7. Trompet	8'	14. Basson-Hobo	8'

Pedaal.

15. Subbas 16'

Nevenregisters.	Colectief drukknoppen.
Pedaalkoppel aan Man. I.	Futti.
Pedaalkoppel aan Man. II.	Forte.
Klavierkoppel.	Piano.
Superoctaafkoppel Man. I.	Oplosser
Suboctaafkoppel Man. II-I.	Automat. inschakeling Pedaal.
Tremolo	Oplosser

Crescendo-trede.

Bijzondere vermelding verdient wel dat op zoo'n uitermate beperkt bestek (gevolg van de weinig beschikbare ruimte op 't koor) nog zooveel spel geleverd is.

De achterkast is, volgens geleverd raamwerk, hier op Curaçao vervaardigd onder leiding van den Eerw. Frater M. Augustinus.

De twee timmerlui Theodoor Scharbay en Luis Schoop mogen wel bijzonder eervol vermeld worden als bekwame, handige en intelligente medehelpers, wien de frater oprecht dankbaar is voor hun onvermoeide en steeds bereidwillige hulp, ook bij de moeilijkste en zwaarste prestaties.

Voor Hongerend Rusland.

De netto-opbrengt van de liefdadigheidsuitvoering voor Rusland in het Kransgebouw op 3 Juni ll. bedraagt f 428.43, welk bedrag bereids aan het Damescomité is afgedragen.

Ook zijn we gemachtigd mede te deelen, dat Z. D. H. Mgr. Vuylsteke op Bonaire een bedrag mocht ontvangen voor de hongertrein van den Paus.

Een Woesteling.

Hoe ver drift iemand kan vervoeren bleek weer Zondagavond, toen een jongeman zoo driftig werd om een welverdiende terechtwijzing over ongepaste taal, dat hij zijn beide nichten met een scheermes te lijf ging en hen sneed, waar hij hen maar raken kon.

Een der jongedames kon wegens een overvloed niet uit de voeten en kreeg het 't hardst te verduren. Haar werden diepe sneden toegebracht in 't gelaat, over hand en armen en borst. Hevig bloedend werden beide meisjes naar 't St. Elizabeths-Gasthuis gebracht, waar Dr. Winkel en de Eerw. Zuster tot laat in den nacht bezig bleven met het naaien der wonden en het verbinden.

De driftkop was het huis uitgeloopen, maar werd den volgenden morgen in verzekerde bewaring genomen.

Doodgevallen.

Op de reis van Colon naar hier is een oppassend werkman, gehuwd en vader van een groot gezin, aan boord van de *Crijnssen* in het ruim gevallen, met doodelijken afloop.

Pater Euwens.

Eergisteren ontvingen we bericht, dat de Eerw. Pater Euwens, redacteer van dit blad, 30 Juni aan boord der *Venezuela* weer scheep gaat naar Curaçao.

De roode weg.

Verleden week schreven we over de houten overlaten. Juist dienzelfden dag werden ze hersteld. Maar ze zijn alweer kapot. De steenen rand ligt los, is vol gapingen en gaat hier en daar overeind staan.

De autobus wordt verdacht als de hoofdschuldige. Met dat al zal er iets op gevonden moeten worden, dat die overlaten en randen geen gevaar opleveren voor het verkeer.

Hr. Ms. Zeeland.

De Etât Major bestaat uit kapitein-luitenant ter zee G. I N. Putman Cramer (commandant) en O. Bender; luitenants ter zee 1e klasse: P. J. Jager, P. van Waasdijk en C. H. Poolman; luitenants ter zee 2e klasse: J. Kuipers J, A. L. Muller, Jhr. J. T. W. de Jong van Beek en Donk; officier van gezondheid 2e klasse G. D. Maas; officier van administratie 2e klasse A. J. Poll; officier van administratie 3e klasse: J. R. Leyen; officier machinist 1e klasse: A. P. Noorlander; officiers machinist 2e klasse: F. Damare, H. G. van Niel, A. Roos, L. G. Lagaai, A. J. Krom, A. G. L. Lugten, L. de Wilde, A. J. Korf, C. de Vries, en C. de Jong:

1e luitenant der Mariniers: F. C. W. Michaelis; adelborsten: A. J Brussimaker, F. C. J. Kreps, P. A. de Boer, N. Kooreman, J. P. Perks, J. A. Rauwe, L. J. Veldman, Jhr. F. E. de Koch.

De bemanning is plm. 320 manschappen sterk.

Door sluipmoordenaars overvallen.

De correspondent te Waalwijk meldt aan de *Tijd* van 20 Mei:

„De heer Ir. van der Waerden, in Roemenië aan de Nederlandsche petroelumwinning verbonden, en echtgenoote, zijn des nachts door sluipmoordenaars overvallen. De heer v. d. Waerden werd door een zevental messteken en zijne echtgenoote door vijf steken ernstig gewond. Zij zijn niet direct gedood."

Bovenstaand bericht werd te Waalwijk telegrafisch ontvangen door den heer H. van der Waerden, directeur aan de Rijksvakschool voor schoenmakers, broeder van den getroffene. Deze is onmiddellijk derwaarts afgereisd.

De Hitte in Nederland.

HEERLEN, 22 Mei. (Part.) Gisteren is de trein van Maastricht naar Eijsden aan een vreeselijke ontsporing ontsnapt. Door de hitte waren de rails kromgetrokken en is het aan de oplettendheid van den machinist te danken, dat geene ontsporing volgde.

In Heerlen barstten op verschillende plaatsen plotseling met een zwaren slag de trottoirs open.

UTRECHT, 22 Mei, (Draadl. Tel.) Er heerschte een groote warmte. De temperatuur steeg omstreeks 3.40 uur zomertijd te De Bilt tot 33.2° Celsius d.i. 1.5° hooger dan de hoogste vroeger in Mei waargenomen stand van 31.7° op 28 Mei 1892, te Utrecht. Te Maastricht werd reeds te 2 uur zomertijd ongeveer 34° Cel. bereikt. Sedert 1897, toen het instituut te De Bilt werd gevestigd, was slechts 2 dagen de temperatuur boven 30° Cel. n.l. tot 30.1° en wel op 13 Mei 1907 en 6 Mei 1916.

Phosphaat.

Het Duitsche stoomschip „HERBERT HORN", groot netto 4230 M3, gezagvoerder, R. Jensen, komende van Bremen, is den 25n Mei jl. te Newport aangekomen, heeft aldaar een lading phosphorzurekalk, groot 2,997,200 Kg. ingenomen, en is den 1sten Juni met bestemming naar Kastrup vertrokken.

Het Duitsche stoomschip „Waldtraut Horn", groot netto 2515 M3, gezagvoerder F. Krapohl, komende van Maracaibo, is den 26n Mei jl. te New-port aangekomen, heeft aldaar 1,097,280 Kg. phosphorzurekalk ingenomen, en is den 5n Juni—na in de stod andere goederen te hebben ingenomen—met bestemming naar Stettin via Sto. Domingo vertrokken.

Officiëele Berichten.

De heer Dr. Th. J. G. Derks is benoemd tot lid van de gezondheidscommissie, van de examencommissei, bedoeld bij art. 36 der gezondheidsverordening, en tot plaatsvervangend lid van de keuringscommissie.

EEN BRON VAN KRACHT

De wetenschap openbaart ons, dat levertraan een veelopleverende bron is der allernoodigste stoffen, die wij behoeven en dat haar gebruik het kind normaal doet opgroeien.

SCOTT'S EMULSION

gemaakt van de kostelijkste zuivere levertraan, mist nooit zijn doel om te voeden en te versterken.

Koop de echte

SCOTT'S EMULSION

778

Aan de agent van politie 2e klasse R. Molenaar is tot herstel van gezondheid tien dagen verlof verleend.

De betrekking van districtmeester op Bonaire is opgeheven, en de heer L. F. S. van der Dijs is benoemd tot koloniaal schrijver en secretaris van den Raad van Politie op dat eiland; Mej. M. C. Boom is op haar verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend; Mej. J. Hellmund is eervol ontheven van hare werkzaamstelling op het postkantoor aldaar; en de heer T. M. Marchena is benoemd tot 2e beambte op het postkantoor op Bonaire.

Aan den bode van den Gezaghebber op Saba W. B. Lake is eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De heer E. C. Calvert is benoemd tot lid van den voogdijraad op St. Eustatius.

Aan den heer G. K. Geerling is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de feestcommissie ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de koningin.

Aan de 2de beambte op St. Martin N. G., Mej. A. Waymouth is op haar verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De klerk enz. op Saba F. A. Simmons is in actieven dienst hersteld en de heer W. F. M. Lampe eervol ontheven van de functien van notaris en hypotheekbewaarder op dat eiland.

Aan den hulponderwijzer op St. Eustatius B. T. Houtman is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend; en de heer J. S. Putten is met de werkzaamheden van den heer Houtman belast.

MUZIEKUITVOERING.

Programma.

1.	„*M. V. C. Juliana I*" (1e uitv.)	Marsch C. A. Boskaljon.
2.	Jolly Fellows (1e uitv.)	Ouverture F. v. Suppé.
3.	Mein Traum Walzer	Waldteufel
4.	Faintaisie sur „Faust"	F. Gounod.
5.	Yanka hula hickey dula	Fox-Trot E. R. Goetz.
6.	Berlin bei Nacht	Potpourri P. Lincke.
7.	Sueño de amor	Danza J. Campos.
8.	Morning glory	One-Step E. Zimbalist.

Zondagavond om 7.30 uur. BRIONPLEIN

H. Vormsel.

Donderdag van de vorige week diende Mgr. Vuylsteke het H. Vormsel toe aan 171 vormelingen in de kerk van den H. Ludovicus Bertrandus op Rincon (Bonaire.)

Donderdag ll. diende Monseigneur hetzelfde Sacrament toe aan 11 kinderen in de kapel van het Pensionaat *Welgelegen*.

Posterijen.

Onafgehaald en onbestelbaar bevonden brieven:

(van de vorige week)

Julita Pietersz, Alipio Gonzalez, J. J. Negro, Maria Simon, Daniel Galue (2), Roberto Dames, Bulentino Noguero, M. Rodriguez Saa, Trinidad Martis, Virginia de Vos. Ignacio Dijkhof, Porfilio Jacobs, Maria S. de Perez.

Aangeteekende stukken: A. & C. Henriquez (3), M. & J. Cardoze, Rosa Jonckheer, Gilberto Dijkhoff.

Gewone stukken: Darius Croes (ongefr) Nicolaas Croes, Abegaela Croes Emilia Dania (ongefr) Petronilia Dania (ongefr) Rafaela Jutting, (ongefr) B. F. Lacle, Petronilia de Vingal (ongefr) Abenego Wever.

UN TONICO GENERAL

TONIKEL

Y RECONSTITUYENTE

PARA ANEMIA, CLOROSIS, MALA NUTRICIÓN, TUBERCULOSIS, COREA, AMENORREA, NEURASTENIA, MAL DE BRIGHT Y CONVALECENCIA DE LA GRIPE, DE PULMONÍA Y DE FIEBRE TIFOIDEA.

Algemeen Nederlandsch Verbond

Groep Nederlandsche Antillen

Spoedoproeping voor een Algemeene vergadering der leden op Maandag 19 Juni 1922 des avonds 8 uur in de zaal van den Kolonialen Raad.

Agenda:

1. Jaarverslag 1921.
2. Benoeming commissie tot nazien der rekening en verantwoording van den Penningmeester.
3. Voorstel tot wijziging van het Reglement.
4. Beraadslaging over de verkiezing van bestuursleden.
5. Nadere beraadslaging over de viering van den a. s. verjaardag van H. M. de Koningin.

De vergadering zal ook toegankelijk zijn voor de Pers.

Het Groepsbestuur.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Mei 1922 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Mei 1922.	104	14,413	12,886	99	475,639	271,008
Vorige maanden	352	58.047	54.624	383	1,543,331	883,451
Totaal	456	72.460	67.510	482	2 018,970	1,154,452

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Zeilvaart.

In de maand Mei 1922

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	15	Aruba	16
Barbados	3	Barbados	1
Bonaire	46	Bonaire	48
Bov. Eilanden	1	Bov. Eilanden	2
Carthagena	1	Cuba	2
Cuba	1	Columbia	1
Demerara	1	Haiti	2
Guanta	1	La Vela	14
Cumana	1	Maracaibo	3
La Vela	13	Pto Cabello	6
Maracaibo	6	Pto Rico	4
New-port	1	Pto Sucre	1
Pto Cabello	5	Sto Domingo	1
Pto Rico	5		
Sto Domingo	1		
Tucacas	3		
Totaal	104	Totaal	101

Bovenwindsche Stemmen.

Philipsburg, 6 Juni, 1922.

Het draadloos station. In de openingsrede van Z. Exc. Mr. N. J. L. BRANTJES, Gouverneur van Curaçao hebben we o. a. gelezen:

„Het Station voor draadlooze telegrafie op St. Martin hief het isolement van de Bovenwindsche Eilanden op."

Zeker, wat de Administratie van het Bestuur betreft en op handelsgebied heeft Zijne Excellentie volkomen gelijk. Wij kunnen des noods dagelijks met het Hoofdeiland der Kolonie in verbinding komen, en de eischen van den Handel kunnen telegrafisch bevredigd worden.

Wat persberichten betreft, zijn we echter nog altijd van de gedrukte telegrammen van St. Kitts heelemaal afhankelijk. Nu daar een quarantaine van 21 dagen tegen ons eiland is vastgesteld, krijgen we dat NIEUWS soms als het al drie weken oud is.

Ons isolement is op dit gebied dus nog even groot als vroeger, maar met een kleine moeite en geringe kosten kan het grootendeels worden opgeheven, indien Z. Exc. de Gouverneur goed kon keuren, dat het groote station van Curaçao dagelijks een paar van de voornaamste persberichten overseinde naar St. Martin. Een bulletin-bord kan dan publiek maken, wat iedereen graag weten wil. Dan zouden we worden opgeheven uit ons vroeger isolement.

De St. Martin-St. Thomas-Portorico-Curaçao weg. Slaan we de kaart van West-Indië op, dan zien we dat deze weg een rechthoekigen driekoek vormt, waarvan de basis 250 en de hoogte 430 Mijl is, te zamen 680 Mijl.

In vergelijking met den weg over Trinidad—Barbados—St. Kitts is deze nieuwe weg ± 350 Mijl korter.

De overtochtsgelden en verblijfkosten worden daardoor ook vanzelf minder. Wij schatten dat bij invoering van deze kortere route er ± 350 Gld per persoon zal bezuinigd worden. Dat wordt dus een echte bezuiniging! Jammer, dat er zoo weinig gebruik van gemaakt wordt. Alleen maar door Hoofdambtenaren op Inspectie.

Maar deze nieuwe verbinding is toch van zeer groot belang voor de Bovenwindsche Eilanden. Het kan voor ons in 't algemeen volstrekt geen kwaad dat er wat meer toenadering komt met St. Thomas en Portorico. Dat zijn de groote stapelplaatsen voor de Antillen. Op die grootere markten zijn de waren goedkooper te krijgen dan op een tweede- of derdehandsch afzetgebied.

Neem bijv. hout. Dat kost op Portorico $ 40 de 1000 voet, terwijl het in onze naaste omgeving verkocht wordt tegen 12 Am. cent per voet. Onze kleine eilanden moeten partij trekken van onze nauwere verbinding met grootere stapelplaatsen.

De brievenmail uit Amerika, voor ons bestemd, zal dan ook wat vlugger hier kunnen zijn.

Wij hebben hier op St. Martin al te veel naar het Westen getuurd en maar uitsluitend ons brood gezocht op Sto. Domingo. Nu de toestand daar verre van goed te noemen is, moeten onze mannen ook eens een andere richting uitzien en elders werk zoeken. Een vliegende kraai vangt altijd wat. Hier op St. Martin is nu eenmaal voor al onze mannen geen bestaan te vinden.

Zal die nieuwe weg misschien ook meer algemeene toepassing kunnen vinden voor alle passagiers en goederen voor de Bovenwinden bestemd? Een overeenkomst met Red „D" en St. Thomas boot wellicht goedkooper uit dan het in de vaart houden van de *Estelle*.

The Windward Islands Times. Onder dezen naam is 1 Juni een Maandschrift verschenen onder redactie van den Zeereerw. Heer C. M. DARRELL, dat tot doel heeft onze belangen te behartigen en zoowel het moreele als het intellectueele peil van onze bevolking te verhoogen.

Dit tijdschrift is ons hoogst welkom vooral als de redactie ons verzekert, dat zij verre hoopt te blijven van de riffen van nuttelooze polemiek partijgeest en kleingeestigheid. Het begin is goed en voor de toekomst zal de ondervinding de beste leermeesteres zijn.

Het garen van zout. Daar is men vandaag mee begonnen in de kleine concessies. Over den toestand der zoutpannen hier is voorloopig spreken zilver en zwijgen goud.

St. Eustatius, 29 Mei.

Al weer een stap vooruit! Het Gouvernementsgebouw heeft draadlooze installatie gekregen met ontvangstation

Wat velen sterk bevreemde was. dat het op 'n Zondag werd opgesteld, nog wel onder persoonlijk toezicht van Gezaghebber VAN DER ZEE. Van 's morgens 10 uur tot 4 uur namiddag is er drukgewerkt met schop en hamer.

Dergelijke Zondagschennis in tegenwoordigheid van de hoogste Autoriteit maakt op onze christelijke bevolking een heel vreemden indruk. De Engelsche Zondagviering zou bij ons volk nog eerder in den smaak vallen dan deze Hollandsche onverschilligheid voor den Dag des Heeren.

Voor de tweede maal van dit jaar werd ons eiland door den Heer Rechter bezocht. Er zijn meer gevallen te behandelen dan thans kunnen worden afgedaan. 't Gevolg: ophooping van gerechtszaken, en ontevredenheid bij de bevolking over de langzame rechtspleging. Als de rondgaande rechter meer geregeld rondging, zouden er niet zooveel zaken op den langen baan geschoven worden.

SABA. In dit bergland klaagt men over slechte wegen en het ontbreken van een klok (bel) op Windwardside om er de uren op te slaan. Als ter wille der zuinigheid die bel er niet komt, laten de bewoners er dan elk een cent bijdragen dan kunnen ze er zelf een koopen.

Het Werelddrama.

(Vervolg.)

Daartegenover staat het Fransche standpunt, dat tot zijn eenvoudigsten vorm herleid, neerkomt op: *nulla Communio*, geenerlei gemeenschap met de Moskousche heerschers. De uiterste consequentie van dit standpunt was de door vele Fransche bladen aanbevolen weigering om met de Sovjet-heerschers aan te zitten aan de conferentietafel. Maar te Cannes had Briand Frankrijk gebonden en van daaruit waren de uitnoodigingen voor Genua reeds verzonden. De Franschen konden niet meer terug; maar ze zijn als naar conferentietafel gesleept. Daar de uitnoodiging aan de Sovjetregeering reeds een erkenning *de facto* beteekende, moest Frankrijk zich te Genua bepalen tot een grimmig verzet tegen alles wat op een erkenning *de jure* zou gelijken.

Maar de Sovjetvertegwoordigers zijn geslepen lieden. Zij weten zéér goed, dat Lloyd George desnoods een erkenning *de jure* zal slikken; en zij stellen onverbiddelijk den eisch tot deze erkenning als voorwaarde van alle transacties. Speculeerend op de vermoeidheid en het intense verlangen van Europa naar vrede en welvaart, gaan zij zelfs nog véél verder en trachten geheel Europa te binden aan een erkenning van de rechtmatigheid en aannemelijkheid der communistische beginselen ten aanzien van den privaten eigendom.

Dit geschiedt, ik kan het niet anders zien, met een waarlijk *duivelsche* sluwheid en een diep berekende speculatie op de grootste kwaal van onzen tijd: de hebzucht. Die hebzucht, die *immoderatus amor habendi* is de grondslag zelf van het, uit de breuk met de Kerk en de middeleeuwsche maatschappij, welke berustte op 't pricipe, dat ieder *secundum conditionen suam* in dit korte leven slechts naar behoeftedekking had te streven, geboren kapitalisme. Nu laten de Bolsjewistische machthebbers voor de oogen der Europeesche kapitalisten het spectrum glanzen van *rijke concessies*. De concessies krijgen deze kapitalisten weliswaar niet in eigendom doch zij zullen er het gebruiksrecht van ontvangen voor een tijdvak van 99 jaren. Wat 'n schitterende gelegenheid om geld te maken, nietwaar? Als ge in Rusland op straat loopt; en ge biedt openlijk een dubbeltje per dag aan loon, dan krijgt ge wel de noodige arme hongerlijders die daarvoor willen werken. Een dubbeltje vertegenwoordigt duizenden roebels. En als de producten, waarin zoo lage loonen zijn verwerkt, op de Europeesche markt worden geworpen, zullen prachtige winsten in de zakken der concessionarissen vloeien. Nu is echter de vraag: hoe komen de Sovjetheerschers aan tal van „concessies", welke zij hebben te vergeven? En het antwoord moet luiden: *eenvoudig door roof*. Zij hebben tal van particuliere bezittingen, mijnen, fabrieken enz. enz. in beslag genomen en zijn thans met hunne gewone onbeschaamdheid „bereid", die in beslag genomen eigendommen weer ter exploitatie te geven aan.... kapitalisten, met name echter aan de eigenaars zelve. Nu voele men de ontzaglijke beteekenis van dezen valstrik. Wij kunnen onze beginselen niet prijsgeven, zeggen de Bolsjewiki. Genationaliseerd is en blijft genationaliseerd. Maar de eigenaars kunnen het *gebruiksrecht* hunner eigendommen weer krijgen. En ook anderen dan de vroegere eigenaars — veelal gedood of niet meer te vinden — kunnen zulk een gebruiksrecht krijgen. Hoe verleidelijk voor de eigenaars, die thans veelal doodarm zijn! Hoe verleidelijk ook voor de regeeringen, die den handel reeds zien herleven en de plaag der werkloosheid ophouden, omdat de Russische arbeiders en boeren weer koopkrachtig zouden worden!

Maar de temptatie lijkt verdacht veel op het duivelsaanbod, waarvan de H. Schrift spreekt: „dit alles zal ik u geven, als gij nedervalt en mij aanbidt."

Want als de particulieren en de mogendheden *hierop* ingaan, dan erkennen zij, dat zij de concessies uit de handen der Bolsjewistische regeering aanvaardend, *de rechtmatigheid van den roof*, dan komen zij in een moreel onhoudbare positie tegenover de Communisten in hun eigen landen, die hun zullen voorhouden, dat zij het *privaat eigendomsrecht* gaarne verloochenen en prijsgeven voor wat geld, zooals Ezau zijn eerstgeboorterecht voor een schotel linzensoep.

Als hier niet „principiis obsta" geldt, zullen de beginselen der communistische revolutie evenzeer hun invloed doen gelden in geheel Europa als die der Fransche revolutie toen de terreur had gezegevierd.

En de erkenning *de jure* van de Sovjetregeering zal dit nog bevorderen, niet alleen door het prestige dat zij door die erkenning zal winnen, maar ook doordat de Russische gezantschappen, zonder eenigen twijfel, even zoovele revolutionaire haarden in Europa zullen worden, machtig door het aureool, dat het succes nu eenmaal steeds verschaft in de oogen der massa.

En nu spreek ik nog niet van het gevaar, dat de Bolsjewistische regeering straks alle concessies weer opnieuw in beslag neemt, waartoe zij in staat is, uitgaan als zij doet van het Marxistische principe, dat in den strijd tegen het kapitalisme *ieder middel geoorloofd* is.

***

Op dit punt nu is de toespitsing van het conflict tusschen principiëele en utilitaristische politiek de laatste dagen te Genua volkomen duidelijk geworden: Lloyd George wil de principiëele verloochening van het eigendomsrecht aanvaarden ter wille van het onmiddellijk belang, dat vastzit aan een overeenkomst met Rusland; Barthou en meer nog Jaspar namens België, hebben beslist geweigerd op dit punt toe te geven.

Het bedroevende hierbij is alleen, dat geen der partijen het principiëele standpunt op den voorgrond stelt zooals de Russen wél deden toen zij, in hun voorstellen aan de mogendheden vooropstelden geen afstand te kunnen doen van hunne communistische beginselen. Van Belgische zijde is de weigering zelfs uitdrukkelijk en uitsluitend op het Belgische *belang* gebaseerd.

Daarentegen tracht Lloyd George zijn utilitaristisch beginsel een principiëel kleedje om te hangen en te steken in het fancydress eener vredelievendheid *à outrance*. Hij tracht de voorstelling ingang te doen vinden, dat er geen erger ramp zou kunnen bestaan dan een nieuw gewapend conflict en dat *alles* moet worden geofferd om *dit* te voorkomen. En bovendien trachten de hem genegen Engelsche bladen te doen gelooven' dat concessies de Bolsjewiki wel langzamerhand zullen bekeeren en tot oprechte medewerkers in de Europeesche volkengemeenschap omtooveren.

Een volgende maal onderzoeken we de houdbaarheid dezer stellingen.

SUB UMBRA.

(De Nieuwe Eeuw.)

Oproeping.

Zij, die in aanmerking wenschen te komen voor de betrekking van **tijdelijken agent van politie tweede klasse** in deze kolonie, worden uitgenoodigd zich persoonlijk aan de hoofdwacht van politie in de Willemstad alhier aan te melden gedurende de volgende maand 's morgens van 8½ tot 9½ uur.

Het aan de betrekking verbonden inkomen bedraagt f. 700 's jaars waaraan verbonden is een duurtebijslag.

Zij, die niet kunnen lezen en schrijven, komen niet in aanmerking.

Kennis van de Nederlandsche taal strekt tot aanbeveling.

Curaçao, den 27n Mei 1922.

De Procureur-generaal,

J. B. GORSIRA.

4—3

VERLOOFD.

J. M. Johansson

EN

L. A. van den Berge

1st. Luit. N. I. L.

Curaçao 4 Juni 1922. 3—2

BEKENDMAKING.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ten Spaar en Beleenbank van 2n. Juli 1920 t/m 31n. December 1920, onder **N. 459 A** t/m **N. 9748 A** zal plaats hebben Donderdag den 22n Juni a.s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 17 Juni 1922.

De Voorzitter

12 C. S. GORSIRA.

